

[Haustrup Clemmensen.]

som forbedringer af den nuværende lovgivning. Vi kan derfor tiltræde, at der nu kan ydes forskud, at begravelseshjælpen forhøjes under henvisning til prisudviklingen siden 1945, og at der i et vist omfang kan bortses fra tidligere udbetalte kapitaliserede erstatninger, når der er tale om genoptagelse af sager vedrørende invaliditetserstatninger. Vi kan fuldt ud medvirke hertil.

Jeg kan ganske tiltræde de bemærkninger, hr. Per Federspiel gjorde vedrørende det store lægelige arbejde, der har været udført i den desværre lange række af tilfælde, hvor en række tidligere koncentrationslejrfanger nu mærker ekstra alvorlige følger af den nazistiske voldspolitik.

Der er derudover fra besættelsestidens organisationer fremført en række yderligere forslag og ønsker, og jeg vil meget gerne på mit partis vegne takke socialministeren for tilsagnet i fremsættelsestalen om at arbejde videre med dette spørgsmål. Vi ser meget gerne, måske allerede under udvalgsarbejdet, at der bliver mulighed for ganske sagligt at vurdere disse ting og om muligt, hvad vi håber på, at imødekomme ønskerne i videre grad, end det her har været muligt at foreslå.

Desuden er der stillet forslag om, at man ved 25-året måske derudover skulle kunne gennemføre forbedringer. Vi vil også meget gerne tilskynde til, at disse forbedringer allerede nu overvejes og udformes. Vi tror, der her ligger menneskelige problemer, som det danske samfund simpelt hen ikke kan være bekendt at afvise.

Kurt Brauer: En indsender af et læserbrev til dagbladet Information for tirsdag den 14. januar 1969, hr. Vagn Erik Mortensen, har, før vi her i tinget rigtig havde besindtet os på, at det foreliggende lovforslag eksisterede, fremsat nogle, synspunkter, som efter min opfattelse ikke bør være overset, når vi i et eventuelt udvalg, som jeg meget gerne ser nedsat, skal se på lovens endelige udformning. Hr. Mortensen bestrider i sit

indlæg, at der overhovedet skulle være tale om, at statskassen bliver påført en merudgift, sådan som det påstås i bemærkningerne til lovforslaget, men tværtimod en besparelse. Hr. Mortensen skriver:

„Klippet ud i pap ser det da således ud: 10 personer under loven afgået ved døden, rentebesparelse på ca. 180.000 kr. årlig. Udgifter til begravelseshjælp 12.000 kr. årlig. Udgifter til enkepension ca. 40.000 kr. årlig. Udgifter til regulering og forskudsbetaling 75.000 kr. årlig. Hele udgiftsposten i alt ca. 127.000 kr. årlig. Besparelser i udbetalte rentebeløb ca. 180.000 kr. årlig. Derefter kan det blive meget svært for mig at få øje på nogen form for udgift. Der bliver reelt at spare på statsbudgettet et beløb på omtrentlig 50.000-60.000 kr. om året.“

Videre giver hr. Mortensen udtryk for håbet om, at folketinget vil være med til at sikre en sober og klar fremstilling af problemerne. Jeg synes, vi bør støtte ham deri.

I sin fremsættelsestale siger ministeren, at begravelseshjælpens størrelse ikke er blevet reguleret siden 1945, fordi loven ikke indeholdt en konjunkturregulering, en prislagsregulering. Tillad mig at foreslå, at vi indbygger en automatisk regulering i loven, så vi ikke igen kommer i den flove situation, jeg synes det er, at vi først efter så mange år finder på at regulere denne sats.

Kjær Rasmussen: Det kan ikke nægtes, at der gennem vedtagelsen af det her fremsatte lovforslag vil blive tale om forbedringer i loven af 1. oktober 1945. Disse forbedringer hilser vi naturligvis med glæde. De kommer mennesker til gode, som virkelig kæmpede med ryggen imod muren, mennesker, som i lang tid var forladt af regering og forladt af folketing, udstødt, fordi de ikke ville og ikke kunne fatte samarbejdspolitikernes holdning under krigen. Deres tilværelse kom til at forme sig derefter. De blev langtidsillegale, gestapofanger eller KZ-fanger med påfølgende fysiske og psykiske lidelser. Løven af 1945 blev samarbejds-